

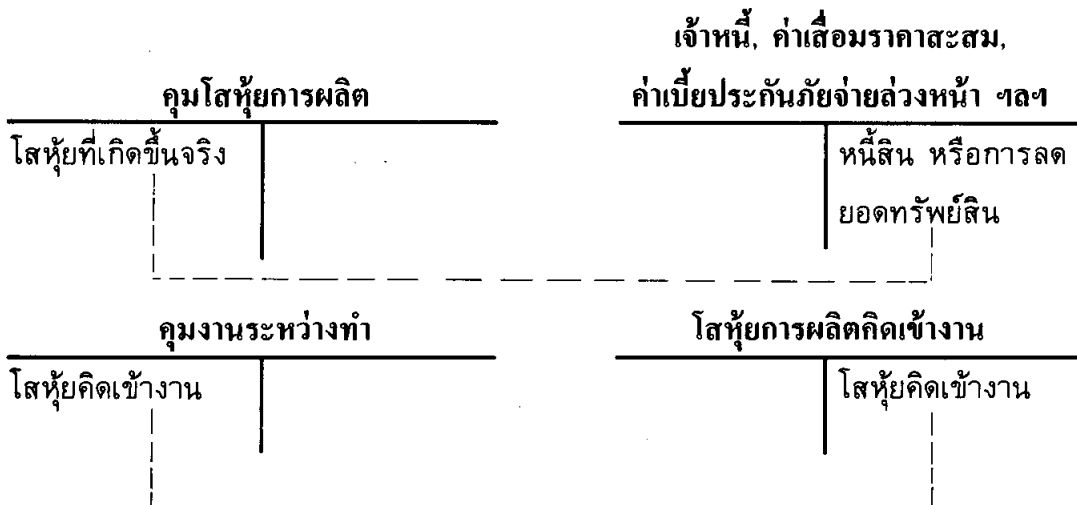
นักบัญชีส่วนมากจะเน้นถึงลักษณะเฉพาะของใสรุ่ยการผลลลซึ่งมีทั้งใสรุ่ยการผลลลที่เกดขั้จริง และใสรุ่ยการผลลลที่คลขั้งาน โดยการกำหนดให้บัญชีคุมใสรุ่ยการผลลลเป็นบัญชีที่ใช้สะสมใสรุ่ยการผลลลที่เกดขั้จริง และจัดให้ทางด้านเครดลลของอื่บัญชีหนึ่งแยกต่างหากไว้สะสมใสรุ่ยการผลลลที่คลขั้งาน บัญชีที่แยกต่างหากนี้คือบัญชีใสรุ่ยการผลลลคลขั้งาน ทำนองเดียวกับค่าเสื่อมราคาสะสม-เครื่องจักร เป็นด้านเครดลลที่แยกออกมาของบัญชีเครื่องจักร

การบันทลลรายการใสรุ่ยการผลลลคลขั้งานในแยกประเภททั่วไปเป็นดล้งนี้

เดบลล	คุมงานระหว้งทำ	xx
	เครดลล	ใสรุ่ยการผลลลคลขั้งาน
		xx

ในขณะเดียวกัน ใสรุ่ยการผลลลที่คลขั้แต่ละงานสั่งทำ จะต้องบันทลลไว้ในช่อง “ใสรุ่ยการผลลล” ของบัตลลต้นทุนงานสั่งทำนั้น ๆ ซึ่งเป็นแยกประเภทย่อยของบัญชีคุมงานระหว้งทำ

การแยกกันระหว้งบัญชีคุมใสรุ่ยการผลลล และบัญชีใสรุ่ยการผลลลคลขั้งาน อาจแสดงให้เห็นได้ดล้งต่อไปนี้

ใสรุ่ยการผลลลคลขั้งานสูงไปหรือต่ำไป

ยอดเดบลลรายเดือนในบัญชีคุมใสรุ่ยการผลลล ปกติ จะไม่เท่ากับยอดเครดลลรายเดือนในบัญชีใสรุ่ยการผลลลคลขั้งาน ยกเว้นโดยความบังเอิญเท่านั้น ตัวอย่างเช่น ในเดือนมกราคม

ซึ่งเป็นเดือนแรกของงวดบัญชี บัญชีคุมโซหุ่ยการผลิตอาจมียอดรวมเดบิต 27,000 บาท ในขณะที่บัญชีโซหุ่ยการผลิตคิดเข้างานอาจมียอดรวมเครดิตเพียง 26,000 บาท เท่านั้น ผลแตกต่างจำนวน 1,000 บาท ถือได้ว่าเป็นโซหุ่ยการผลิตคิดเข้างานต่ำไป โซหุ่ยการผลิตจะคิดเข้างานต่ำไป เมื่อยอดที่คิดเข้างานน้อยกว่ายอดที่เกิดขึ้นจริง และโซหุ่ยการผลิตจะคิดเข้างานสูงไปเมื่อยอดที่คิดเข้างานสูงกว่ายอดที่เกิดขึ้นจริง

ถึงแม้ว่ายอดคงเหลือ ณ วันสิ้นเดือนของทั้งสองบัญชีจะตรงกันได้น้อยมาก แต่ยอดคงเหลือ ณ วันสิ้นปีของทั้งสองบัญชีก็ควรจะใกล้เคียงกัน นักบัญชีประมาณที่มีประสบการณ์จะสามารถกำหนดอัตราโซหุ่ยล่วงหน้าได้ใกล้เคียงกับความถูกต้องอย่างน่าอัศจรรย์ ความถูกต้องของอัตราโซหุ่ยที่กำหนดล่วงหน้าส่วนมากก็ขึ้นกับความชำนาญของผู้ทำการประมาณ และลักษณะของธุรกิจ

สมมติว่า โซหุ่ยการผลิตที่เกิดขึ้นจริงสำหรับปีมีจำนวน 326,000 บาท ในขณะที่ถูกคิดเข้าผลิตภณฑ์ได้เพียง 324,000 บาท ดังนั้น บัญชีแยกประเภทที่เกี่ยวกับโซหุ่ยการผลิตจะเป็นดังนี้

คุมโซหุ่ยการผลิต	โซหุ่ยการผลิตคิดเข้างาน
326,000	324,000

ยอดคงเหลือ ณ วันสิ้นปีในบัญชีทั้งสองจะถูกปิดไปยังกันและกัน ผลแตกต่างระหว่างยอดบัญชีทั้งสอง โดยทั่ว ๆ ไปนิยมโอนไปเข้าบัญชีต้นทุนสินค้าที่ขายในฐานะเป็นการปรับปรุงยอดต้นทุนขายให้ใกล้เคียงกับที่เกิดขึ้นจริง โดย

เดบิต	โซหุ่ยการผลิตคิดเข้างาน	324,000
เดบิต	ต้นทุนสินค้าที่ขาย	2,000
เครดิต	คุมโซหุ่ยการผลิต	326,000

ปิดบัญชีโซหุ่ย และคิดโซหุ่ยคิดเข้างานต่ำไปเข้ากับต้นทุนสินค้าที่ขาย (ถ้าโซหุ่ยคิดเข้างานสูงไป โซหุ่ยที่คิดเข้างานสูงไปจะถูกเครดิตต้นทุนสินค้าที่ขาย)

อันที่จริง การจำหน่ายโซหุ่ยที่คิดเข้างานสูงไปหรือต่ำไป ควรนำไปปรับปรุงกับ ต้นทุนของงานที่ทำระหว่างปี งานเหล่านี้ถูกคิดต้นทุนโดยการใช้อัตราโซหุ่ยที่กำหนดล่วงหน้า แทนที่จะใช้อัตราโซหุ่ยที่เกิดขึ้นจริง ซึ่งสามารถกำหนดได้เฉพาะเมื่อวันสิ้นปีเท่านั้น โดย หลักการ จึงต้องนำงานสั่งทำทั้งหมดที่ทำระหว่างปีมาปรับปรุงยอดต้นทุนสุดท้ายใหม่ ดังนั้น วิธีที่เข้ากับหลักการมากที่สุดที่จะเปลี่ยนงานสั่งทำ เป็น “ต้นทุนจริง” จะปรากฏดังรูปที่ 4-12

รูปที่ 4-12							
การวิเคราะห์เพื่อปันส่วนโซหุ่ยคิดเข้างานต่ำไป							
งานที่ทำ : 101-150	ยอดคงเหลือในบัญชี ณ วันสิ้นปี				บัญชี	ปรับปรุงโซหุ่ยคิดเข้างานต่ำไป	
	โซหุ่ย		ต้นทุน			ทางเลือกที่ 1	ทางเลือกที่ 2
	จำนวนเงิน	%	จำนวนเงิน	%		ถือตามโซหุ่ย	ถือตามต้นทุน
ขาย : 101-140	275,000	85	900,000	90	ต้นทุนสินค้าที่ขาย	1,700 บ.	1,800 บ.
สำเร็จรูป : 141-146	32,400	10	70,000	7	สินค้าสำเร็จรูป	200	140
ระหว่างทำ : 147-150	16,200	5	30,000	3	งานระหว่างทำ	100	60
	324,000	100	1,000,000	100		2,000	2,000

สมมติว่า การวิเคราะห์ ณ วันสิ้นปี เป็นไปตามที่แสดงในรูป 4-12 โซหุ่ยคิดเข้างานต่ำไป 2,000 บาท ควรถูกกระจายไปยังบัญชี 3 บัญชีซึ่งบันทึกต้นทุนงาน การปันส่วนนี้ โดยทฤษฎีแล้วควรปันตามสัดส่วนของโซหุ่ยก่อนปรับปรุงที่อยู่ในแต่ละบัญชีเหล่านั้น (ทางเลือกที่ 1 ในรูปที่ 4-12) รายการในสมุดรายวันทั่วไป จะปรากฏดังนี้

เดบิต	ต้นทุนสินค้าที่ขาย	1,700	
เดบิต	คุมสินค้าสำเร็จรูป	200	
เดบิต	คุมงานระหว่างทำ	100	
เดบิต	โซหุ่ยการผลิตเข้างาน	324,000	
เครดิต	คุมโซหุ่ยการผลิต		326,000

ปิดบัญชีโซหุ่ย และปันส่วนโซหุ่ยคิดเข้างานต่ำไปให้กับ 3 บัญชีที่เกี่ยวข้อง

บางบริษัทจะปันส่วนตามสัดส่วนของต้นทุนผลิตภัณฑ์รวม (ทางเลือกที่ 2 ในรูปที่ 4-12) ตามทฤษฎีแล้ว วิธีนี้จะถูกต้องเฉพาะเมื่อสัดส่วนของต้นทุนวัตถุดิบทางตรง แรงงานทางตรง และค่าใช้จ่ายการผลิตในแต่ละงานเป็นอย่างเดียวกัน ตัวอย่างเช่น งาน ก ใช้หนึ่งแท่งในการทำกระเป่า 100 ใบ แต่งาน ข ใช้หนึ่งแท่งในการทำกระเป่าแบบเดียวกัน 100 ใบ ต้นทุนรวมของงาน ก และงาน ข จะแตกต่างกันอย่างมาก เพราะความแตกต่างกันในต้นทุนของวัตถุดิบแต่ละชิ้นก็ตาม ค่าใช้จ่ายของทั้งสองงานจะไม่แตกต่างกัน เพราะค่าชั่วโมงแรงงานที่ใช้ในแต่ละงานเท่ากันโดยประมาณ ในกรณีเช่นนี้ การปรับปรุงค่าใช้จ่ายคิดเข้างานต่ำไปตามหลักต้นทุนผลิตภัณฑ์รวมจะทำให้เกิดการเข้าใจผิดได้ เพราะว่าหลักที่ใช้ในการปรับปรุง ณ วันสิ้นปี แตกต่างจากหลักที่ใช้สำหรับคิดค่าใช้จ่ายเข้างานในระหว่างปี แต่อย่างไรก็ตาม บริษัทจำนวนมากอาจปันส่วนตามหลักของต้นทุนผลิตภัณฑ์รวม เพราะว่าความถูกต้องที่จะได้เพิ่มขึ้นไม่คุ้มกับความพยายามที่ใช้เพิ่มขึ้น ตัวอย่าง ขอให้พิจารณาผลลัพธ์ที่ได้จากวิธีทั้งสองในรูปที่ 4-12 ที่มีความแตกต่างกันอยู่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

ถึงแม้ว่าวิธีปรับปรุงที่ได้กล่าวมาข้างต้นจะถูกต้องกว่าในทางทฤษฎี แต่วิธีที่ปรับปรุงค่าใช้จ่ายเข้างานสูงไปหรือต่ำไปทั้งหมดกับต้นทุนสินค้าที่ขาย เป็นวิธีที่ใช้กันแพร่หลายมากที่สุดในการปฏิบัติ วิธีนี้ถูกต้องตรงเท่าที่ผลลัพธ์ที่ได้จะไม่นำไปสู่การเข้าใจผิด รูปที่ 4-12 แสดงให้เห็นว่า วิธีการคำนวณที่ถูกต้องกว่าซึ่งต้องมีการปันส่วนไปยังบัญชีต่าง ๆ นั้น ก็ไม่ได้ให้ผลลัพธ์ที่แตกต่างไปจนเป็นนัยสำคัญ อย่างไรก็ตาม ถ้าค่าใช้จ่ายเข้างานสูงไปหรือต่ำไปมีจำนวนมากพอที่จะชี้ถึงความผิดพลาดที่เป็นนัยสำคัญในอัตราค่าใช้จ่าย ค่าใช้จ่ายการผลิตเข้างานสูงไปหรือต่ำไปก็ควรถูกกระจายไปยังบัญชีทั้ง 3 ซึ่งประกอบด้วยงานที่ได้รับเอาอัตราที่ผิดพลาดนั้นไว้

วิธีต้นทุนคิดเข้างานตามต้นทุนจริงและวิธีต้นทุนคิดเข้างานตามต้นทุนปกติ

ในบทนี้แสดงถึงการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์โดยวิธีต้นทุนคิดเข้างานตามต้นทุนปกติ (Normal Absorption Costing) ซึ่งมีลักษณะที่แตกต่างจากการคำนวณโดยวิธีต้นทุนคิดเข้างานตามต้นทุนจริง (Actual Absorption Costing) ดังต่อไปนี้

	<u>วิธีต้นทุนคิดเข้างานตามต้นทุนจริง</u>	<u>วิธีต้นทุนคิดเข้างานตามต้นทุนปกติ</u>
	งานระหว่างทำ	งานระหว่างทำ
วัตถุดิบทางตรง	ต้นทุนเกิดขึ้นจริง	ต้นทุนเกิดขึ้นจริง
แรงงานทางตรง	ต้นทุนเกิดขึ้นจริง	ต้นทุนเกิดขึ้นจริง
โลหะผสมแปรรูป	ต้นทุนเกิดขึ้นจริง	$\left\{ \begin{array}{l} \text{จำนวนทรัพยากร} \\ \text{ที่ใช้ไปจริง} \\ \times \\ \text{อัตราโลหะที่} \\ \text{กำหนดล่วงหน้า} \end{array} \right.$
โลหะคงที่	ต้นทุนเกิดขึ้นจริง	

ระบบต้นทุนงานสั่งทำที่อธิบายในบทนี้ เรียกว่า ระบบการคำนวณต้นทุนปกติ (Normal Costing System) ซึ่งแตกต่างจากระบบการคำนวณต้นทุนจริง (Actual Costing System) ที่ได้ อธิบายไว้ในบทที่ 2 ที่เรียกว่าระบบการคำนวณต้นทุนปกติ ก็เพราะว่าโลหะถูกคิดเข้า ผลิตภัณฑ์ตามหลักถัวเฉลี่ย หรือตามหลักโดยปกติ เพื่อให้ได้สินค้าคงเหลือที่เป็นตัวแทนได้ดี ดังนั้น ต้นทุนปกติของผลิตภัณฑ์ที่ผลิตขึ้นมาจะประกอบด้วย ต้นทุนวัตถุดิบที่เกิดขึ้นจริง แรงงานทางตรงที่เกิดขึ้นจริง และโลหะที่คิดเข้างานตามส่วนปกติ

ส่วนระบบการคำนวณต้นทุนจริงที่ได้อธิบายไว้ในบทที่ 2 ไม่ได้คิดโลหะเข้าผลิตภัณฑ์ จนกว่าจะสิ้นงวดการเงิน และแล้ว โลหะที่เกิดขึ้นจริงจะถูกใช้สำหรับคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ ที่ทำ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง ต้นทุนทั้งหมดที่เกิดขึ้นจริงจะยืนยันกันอย่างถูกต้อง โดยต้นทุนที่ คิดเข้างานระหว่างทำ

บริษัทจำนวนมากใช้การคำนวณต้นทุนตามต้นทุนปกติ แทนการคำนวณตามต้นทุนจริง ทั้งนี้เพราะว่าการคำนวณต้นทุนตามต้นทุนจริง ไม่สามารถให้ต้นทุนผลิตภัณฑ์ได้เมื่อผลิตภัณฑ์

นั้นทำการผลิต แต่การคำนวณต้นทุนตามต้นทุนปกติจะสามารถให้ได้ และในขณะที่เดียวกัน ถ้าได้ใช้การคำนวณต้นทุนตามต้นทุนปกติรวมกันกับการปรับปรุงโสหุ่ยคิดเข้างานสูงไป หรือต่ำไป ณ วันสิ้นปี ก็จะทำให้ได้ผลลัพธ์สุดท้ายซึ่งใกล้เคียงกันกับผลลัพธ์ที่คำนวณได้ ตามวิธีการคำนวณตามต้นทุนจริง ดังที่ได้แสดงไว้ในตอนก่อนในการปันส่วนโสหุ่ยคิดเข้างานต่ำไป (รูปที่ 4-12) ดังนั้น เพราะความที่ต้องการผลลัพธ์โดยการคำนวณต้นทุนจริงประจำปี การปันส่วน ณ วันสิ้นปีจึงถูกนำมาใช้รวมกันกับการคำนวณต้นทุนตามปกติซึ่งมีอยู่ตลอดทั้งปี

งบการเงินระหว่างกาล

การปรับปรุงโสหุ่ยคิดเข้างานสูงไปหรือต่ำไป ตามปกติจะทำ ณ วันสิ้นปี ในขณะที่บริษัทอาจจัดทำงบการเงินระหว่างกาลขึ้นในแต่ละเดือน ซึ่งในกรณีนี้จะปรากฏว่ายอดคงเหลือ ณ วันสิ้นแต่ละเดือนในบัญชีโสหุ่ยที่เกิดขึ้นจริงจะไม่เท่ากับโสหุ่ยคิดเข้างาน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

คุมโสหุ่ยการผลิต		โสหุ่ยการผลิตคิดเข้างาน	
ม.ค.	27,000	ม.ค.	26,460
ก.พ.	26,000	ก.พ.	26,810

งบการเงินสำหรับเดือนมกราคม อาจจัดทำขึ้นตามวิธีใดวิธีหนึ่งดังต่อไปนี้

วิธีที่ 1

งบกำไรขาดทุน (บางส่วน)

ขาย		150,000 บาท
ต้นทุนสินค้าที่ขาย (ตามบัญชี)	102,000	
บวก โสหุ่ยคิดเข้างานต่ำไป*	<u>540</u>	
ต้นทุนสินค้าที่ขายที่ปรับปรุงแล้ว		<u>102,540</u>
กำไรขั้นต้น		<u>47,460</u>

*ผลต่างระหว่างยอด ณ วันที่ 31 มกราคมของบัญชีคุมโสหุ่ยการผลิตและบัญชีโสหุ่ยการผลิตคิดเข้างาน

งบดุล
จัดทำตามปกติ

วิธี 2

งบกำไรขาดทุน (บางส่วน)

ขาย	150,000 บาท
ต้นทุนสินค้าที่ขาย	102,000
กำไรขั้นต้น	48,000

งบดุล
ทรัพย์สิน

ทรัพย์สินหมุนเวียน :-

เงินสด	xx บาท	
ลูกหนี้	xx	
สินค้าคงเหลือ	xx	
สิทธิขาดจ้างงานต่ำไป	540	xx บาท
ทรัพย์สินอื่น ๆ		xx
รวม		xx

หนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น

หนี้สิน	xx บาท
ส่วนของผู้ถือหุ้น	xx
รวม	xx

วิธีที่ 1 ถือรวมกับว่าสิทธิขาดจ้างงานต่ำไปสามารถที่จะตัดออกเป็นค่าใช้จ่ายในงวดนั้นได้ทันที ส่วนวิธีที่ 2 ถือว่าสิทธิขาดจ้างงานต่ำไป เป็นต้นทุนซึ่งจะให้ประโยชน์กับการผลิตที่ยังเหลืออยู่ในปีนั้น

วิธีที่ 2 น่าจะดีกว่าเพราะแสดงต้นทุนสินค้าที่ขายในจำนวนถัวเฉลี่ย หรือในจำนวนที่เป็นตัวแทนได้ และได้คำนึงถึงข้อเท็จจริงที่ว่าต้นทุนสุทธิที่เกิดขึ้นไม่จำเป็นจะต้องตัดเป็นค่าใช้จ่ายทั้งหมดทันที ตัวอย่าง ค่าซ่อมแซมที่เกิดขึ้นย่อมเป็นประโยชน์สำหรับการผลิตทั้งปี ไม่ใช่เฉพาะเดือนเดียว นอกจากนี้ หลักการของการคิดสุทธิการผลิตเข้างานคือการใช้อัตราถัวเฉลี่ยประจำปีที่กำหนดล่วงหน้า ในแต่ละเดือนจะมีสุทธิคิดเข้างานสูงไปหรือต่ำไปอยู่จำนวนหนึ่ง ซึ่งจะชดเชยซึ่งกันและกันจนใกล้จะหมดไป ณ วันสิ้นปี สาเหตุที่พบบ่อยของความแตกต่างในแต่ละเดือนคือ (ก) การดำเนินงาน ณ ระดับกิจกรรมที่แตกต่างกัน (ข) การมีต้นทุนตามฤดูกาล เช่น ต้นทุนค่าปรับอากาศ ซึ่งจะถูกถัวเฉลี่ยเช่นกันกับรายการสุทธิอื่น ๆ ในการกำหนดอัตราสุทธิ

การรวมรายการเดือนมกราคม และกุมภาพันธ์เข้าด้วยกัน จะแสดงยอดสุทธิคิดเข้างานสูงไปสุทธิ 270 บาท วิธีที่ 1 จะแสดงการหักจำนวนนี้จากต้นทุนสินค้าที่ขายในงบกำไรขาดทุนสำหรับ 2 เดือน สิ้นสุด 28 กุมภาพันธ์ ส่วนวิธีที่ 2 อาจจะแสดงจำนวน 270 บาทนี้เป็นรายการรายได้รอการตัดบัญชี (Deferred Credit) ในงบดุลทางด้านหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น หรืออาจจะแสดงเป็นรายการหักจากสินค้าคงเหลือก็ได้¹

การบัญชีสำหรับงานที่ทำสำเร็จและขายไป

วิธีการบันทึกบัญชีสำหรับงานที่ทำสำเร็จ

เมื่องานสั่งทำได้ทำสำเร็จลง บัตรต้นทุนงานสั่งทำก็จะถูกรวมยอด ให้สังเกตว่ายอดรวมงานสั่งทำจะประกอบด้วยวัตถุประสงค์ที่เกิดขึ้นจริง แรงงานทางตรงที่เกิดขึ้นจริง และสุทธิการผลิตที่คิดเข้างาน การบันทึกรายการงานที่ทำสำเร็จในแยกประเภททั่วไป คือ

เดบิต	คุมสินค้าสำเร็จรูป	xx
เครดิต	คุมงานระหว่างทำ	xx

บัตรต้นทุนงานสั่งทำที่ทำสำเร็จแล้วนี้ ก็จะถูกย้ายจากเภทงานระหว่างทำเข้าแฟ้มงานที่ได้ทำสำเร็จแล้ว บางกิจการใช้บัตรต้นทุนงานสั่งทำที่ทำสำเร็จเป็นแยกประเภทย่อยสำหรับ

¹Charles T. Horngren, *Cost Accounting: A Managerial Emphasis*, 3rd ed. (Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall, 1972), p.96.

บัญชีคุมสินค้าสำเร็จรูป ในขณะที่บางกิจการอาจใช้บัตรสินค้าสำเร็จรูปแยกต่างหากออกมาเพื่อใช้เป็นแยกประเภทย่อย บัตรสินค้าสำเร็จรูปคล้ายกันกับบัตรพัสดุ และอย่างน้อยที่สุดต้องมีช่อง รับ จ่าย และคงเหลือ สินค้าที่ทำสำเร็จแล้วต้องผ่านรายการไปยังช่อง “รับ” ของบัตรสินค้าสำเร็จรูปที่เกี่ยวข้องด้วย สำหรับงานที่ทำสำเร็จเมื่อโอนออกจากบัญชีคุมงานระหว่างทำแล้ว บัญชีคุมงานระหว่างทำคงเหลือ ซึ่งเป็นบัญชีคุมก็จะเท่ากับจำนวนต้นทุนรวมของงานต่าง ๆ ที่ยังไม่สำเร็จตามที่ปรากฏอยู่ในบัตรต้นทุนงานสั่งทำของงานนั้น ๆ

วิธีการบันทึกบัญชีสำหรับงานที่ขายไป

เมื่อกิจการขายสินค้าไป ก็จะมีบันทึกบัญชีในแยกประเภททั่วไปโดย

เดบิต	ลูกหนี้	xx	
	เครดิต		ขาย
			xx

ในขณะเดียวกัน การขายสินค้าจะต้องบันทึกต้นทุนของสินค้าที่ขายด้วยในแยกประเภททั่วไป โดย

เดบิต	ต้นทุนสินค้าที่ขาย	xx	
	เครดิต		คุมสินค้าสำเร็จรูป
			xx

และในบัตรสินค้าสำเร็จรูป ซึ่งเป็นแยกประเภทย่อย จะต้องบันทึกสินค้าที่ขายไปไว้ในช่อง “จ่าย”

สรุปและตัวอย่างการบันทึกบัญชีในระบบต้นทุนงานสั่งทำ

สรุปและตัวอย่างที่เกี่ยวกับการบันทึกบัญชี จะช่วยให้เห็นภาพอย่างต่อเนื่องในการบันทึกบัญชีของระบบต้นทุนงานสั่งทำ

สรุปการบันทึกบัญชีในระบบต้นทุนงานสั่งทำ

ต่อไปนี้เป็นสรุปเกี่ยวกับการบันทึกบัญชีสำหรับการคำนวณต้นทุนงานสั่งทำ โดยแยกให้เห็นรายการในแยกประเภททั่วไป แยกประเภทย่อย พร้อมทั้งแสดงถึงเอกสารที่มาไว้ในตารางอันเดียวกัน

รายการ	ผลต่อแยกประเภท ทั่วไป	แยกประเภทย่อย	เอกสารที่มา	คำอธิบาย
(1) ชื่อวัดหรือวัด สิ้นเปลือง	คุมพัสดุ เจ้าหน้าที่	เดบิต บัตรพัสดุช่อง “รับ”	ใบกำกับสินค้าที่รับ รองแล้ว	
(2) เบิกวัดถูกต้อง	คุมงานระหว่างทำ คุมพัสดุ	เดบิต บัตรต้นทุนงาน สั่งทำ ช่อง “วัดถูกต้อง” เครดิต บัตรพัสดุช่อง “จ่าย”	ใบเบิกพัสดุ	การเบิกถูกสรุป และจำแนกออก เป็นแต่ละแผนก สำหรับรายงาน เกี่ยวกับการใช้ วัดถูกต้องเป็น รายชั่วโมง ราย วัน รายสัปดาห์ หรือรายเดือน
(3) เบิกวัสดุ สิ้นเปลือง	คุมโซหุ้ยการผลิต คุมพัสดุ	เดบิต บัตรต้นทุน โซหุ้ยการผลิต ประจำแผนก ในช่องที่เหมาะสม เครดิต บัตรพัสดุช่อง “จ่าย”	ใบเบิกพัสดุ	
(4) จำแนกต้นทุน แรงงาน	คุมงานระหว่างทำ คุมโซหุ้ยการผลิต ค่าแรงงาน ค้างจ่าย	เดบิต บัตรต้นทุน งานสั่งทำช่อง “แรงงานทาง ตรง” เดบิต บัตรโซหุ้ยการ ผลิตประจำ แผนกในช่อง ที่เหมาะสม	สรุปตัวการทำงาน หรือใบวิเคราะห์เวลา ทำงานประจำวัน (สรุปนี้บางครั้งเรียก ว่า สรุปการจำแนก ต้นทุนแรงงาน หรือ สรุปค่าแรงงาน)	

รายการ	ผลต่อแยกประเภท ทั่วไป	แยกประเภทย่อย	เอกสารที่มา	คำอธิบาย
(5) การจ่ายค่า แรงงาน	ค่าแรงงานค้างจ่าย เงินสด		สรุบบัตรเวลา	รายการนี้ตาม ปกติมักทำเป็น รายสัปดาห์ ใน ขณะที่การจำแนก ต้นทุนแรงงาน (รายการก่อน) ไม่จำเป็นต้อง ทำในเวลาเดียว กัน
(6) ค่าไฟฟ้า และ น้ำประปา	คุมโซหุ่ยการผลิต ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย	เดบิต บัตรโซหุ่ยการ ผลิตประจำ แผนกในช่อง ที่เหมาะสม	ใบเสร็จรับเงิน หรือ บันทึกทรงจำเกี่ยว กับการค้างจ่าย	
(7) ค่าเสื่อมราคา อุปกรณ์โรงงาน	คุมโซหุ่ยการผลิต ค่าเสื่อมราคา สะสม-อุปกรณ์ โรงงาน	เดบิต บัตรโซหุ่ยการ ผลิตประจำ แผนกในช่อง ที่เหมาะสม	ตารางค่าเสื่อมราคา	
(8) ตัดจ่ายค่าประกัน ภัยโรงงาน	คุมโซหุ่ยการผลิต ค่าประกันภัยจ่าย ล่วงหน้า	เดบิต บัตรโซหุ่ยการ ผลิตประจำ แผนกในช่อง ที่เหมาะสม	ทะเบียนประกันภัย หรือบันทึกทรงจำ จากแผนกบัญชี	
(9) การคิดโซหุ่ยการ ผลิตเข้าผลิต- ภัณฑ์	คุมงานระหว่างทำ โซหุ่ยการผลิต คิดเข้างาน	เดบิต บัตรต้นทุนงาน สั่งทำ ช่อง “โซหุ่ยการ ผลิต”	อัตราโซหุ่ยที่กำหนด ล่วงหน้าคำนวณโดย การใช้งบประมาณ โซหุ่ย	

รายการ	ผลต่อแยกประเภท ทั่วไป	แยกประเภทย่อย	เอกสารที่มา	คำอธิบาย
(10) โอนงานที่ทำสำเร็จเข้าคลังเก็บสินค้าสำเร็จรูป	คุมสินค้าสำเร็จรูป คุมงานระหว่างทำ	เดบิต บัตรสินค้าสำเร็จรูปช่อง “รับ” เครดิต บัตรต้นทุนงาน สั่งทำ ให้ตั้ง ออกมา	รายงานการผลิต	บางครั้งใช้บัตร ต้นทุนงานสั่งทำ ที่ทำสำเร็จ ทำ หน้าที่เป็นบัตร สินค้าสำเร็จรูป
(11) ขาย	คุมลูกหนี้ ขาย	เดบิต บัญชีแยกประ- เภทลูกหนี้ราย ตัว	สำเนาใบกำกับสินค้า ที่ขาย	
(12) ต้นทุนสินค้า ที่ขาย	ต้นทุนสินค้าที่ขาย คุมสินค้า สำเร็จรูป	เครดิต บัตรสินค้า สำเร็จรูป ช่อง “จ่าย”	สำเนาใบกำกับสินค้า ที่ขาย รวมทั้งต้นทุน ตามที่แสดงในบัตร สินค้าสำเร็จรูป	
(13) ปิดบัญชีใ้สูญ การผลิตประจำ ปี	ใ้สูญการผลิตคิด เข้างาน คุมใ้สูญการผลิต ต้นทุนสินค้าที่ขาย (เครดิตถ้าใ้สูญคิด เข้างานสูงไป และ เดบิตถ้าใ้สูญคิดเข้า งานต่ำไป)		ยอดในบัญชีแยก- ประเภททั่วไป	

ตัวอย่างการบันทึกบัญชีในระบบต้นทุนงานสั่งทำ

สมมุติว่าโรงงานแห่งหนึ่งใช้ระบบต้นทุนงานสั่งทำ มีสองแผนกผลิต คือ แผนก ก ซึ่งเป็นแผนกเครื่องจักร และแผนก ข ซึ่งเป็นแผนกประกอบ ต่อไปนี้คือข้อมูลสำหรับเดือนมกราคม

- (1) ซื้อพัสดุ 60,000 บาท เป็นเงินเชื่อ
- (2) เบิกใช้วัสดุทางตรง 48,000 บาท และวัสดุสิ้นเปลือง 4,000 บาท
- (3) แรงงานทางตรงเกิดขึ้น 39,000 บาท และแรงงานทางอ้อมเกิดขึ้น 5,000 บาท
- (4) จ่ายค่าแรงงานไป 44,000 บาท เป็นเงินสด
- (5) โสหุ่ยการผลิตเกิดขึ้นดังนี้

กำลังงาน ค่าซ่อมแซม ฯลฯ	11,000 บาท
ค่าเสื่อมราคา-เครื่องจักร	6,000
ค่าเบี้ยประกันภัย	1,000

- (6) โสหุ่ยการผลิตคิดเข้างานในอัตรา 2.70 บาทต่อชั่วโมงแรงงานทางตรง (สมมติว่า 9,800 ชั่วโมงแรงงานทางตรงถูกใช้ไปสำหรับทุกงาน)
- (7) งานเลขที่ 101-108 ทำสำเร็จ ต้นทุนรวม 108,800 บาท
- (8) ต้นทุนของสินค้าที่ขายไป 102,000 บาท

รายการในสมุดรายวันทั่วไป จะปรากฏดังนี้

(1)	คุมพัสดุ เจ้าหนี้	60,000	
	บันทึกการซื้อพัสดุ		60,000
<hr/>			
(2)	คุมงานระหว่างทำ คุมโสหุ่ยการผลิต คุมพัสดุ	48,000 4,000	52,000
	บันทึกการเบิกพัสดุ		
<hr/>			
(3)	คุมงานระหว่างทำ คุมโสหุ่ยการผลิต ค่าแรงงานค้างจ่าย	39,000 5,000	44,000
	บันทึกค่าแรงงานที่เกิดขึ้น		
<hr/>			

(4)	ค่าแรงงานค้างจ่าย	44,000	
	เงินสด		44,000
	บันทึกการจ่ายค่าแรงงาน		
<hr/>			
(5)	คุมโซหุ่ยการผลิต	18,000	
	เจ้าหนี้		11,000
	ค่าเสื่อมราคาสะสม-เครื่องจักร		6,000
	ค่าเบี้ยประกันภัยจ่ายล่วงหน้า		1,000
	บันทึกโซหุ่ยการผลิตที่เกิดขึ้น		
<hr/>			
(6)	คุมงานระหว่างทำ	26,460	
	โซหุ่ยการผลิตคิดเข้างาน		26,460
	บันทึกการคิดโซหุ่ยการผลิตเข้างานสั่งทำ		
<hr/>			
(7)	คุมสินค้าสำเร็จรูป	108,800	
	คุมงานระหว่างทำ		108,800
	บันทึกงานเลขที่ 101-108 ที่ทำสำเร็จ		
<hr/>			
(8)	ต้นทุนสินค้าที่ขาย	102,000	
	คุมสินค้าสำเร็จรูป		102,000
	บันทึกต้นทุนสินค้าที่ขาย		
<hr/>			

บัญชีแยกประเภททั่วไป ปรากฏดังนี้

คุมพัสดุ		คุมงานระหว่างทำ	
(1) 60,000	(2) 52,000	(2) 48,000	108,000
		(3) 39,000	
		(6) 26,460	
ค่าแรงงานค้ำจ่าย		คุมสินค้าสำเร็จรูป	
(4) 44,000	(3) 44,000	(7) 108,800	(8) 102,000
คุมวัสดุการผลิต		ต้นทุนขาย	
(2) 4,000		(8) 102,000	
(3) 5,000			
(5) 18,000			
วัสดุการผลิตคิดเข้างาน			
	(6) 26,460		
เจ้าหนี้		เงินสด	
	(1) 60,000		(4) 44,000
	(5) 11,000		
ค่าเสื่อมราคาสะสม-เครื่องจักร		ค่าเบี้ยประกันภัยจ่ายล่วงหน้า	
	(5) 6,000		(5) 1,000

แยกประเภทย่อยปรากฏดังนี้

บัตรพัสดุ

รับ	จ่าย	คงเหลือ
(1)	(2)	

สำเนาใบเบิกพัสดุ

สำเนาใบกำกับสินค้า
หรือรายงานการรับพัสดุ

บัตรต้นทุนงานสั่งทำ

วัสดุ ทางตรง	แรงงาน ทางตรง	สูญหาย การผลิต คิดเข้างาน
(2)	(3)	(6)

สำเนาใบเบิกพัสดุ

ตัวการทำงาน

อัตราที่กำหนดล่วงหน้า
ขึ้นกับชั่วโมงแรงงาน
ทางตรง

สรุป :-
วัสดุทางตรง
แรงงาน
ทางตรง
สูญ
การผลิต

บัตรต้นทุนสูญหายการผลิตประจำแผนก

วัสดุ ทางอ้อม	แรงงาน ทางอ้อม	กำลัง งาน	ค่าเสื่อม ราคา	ค่า ประกั้น กัน ภัย	เบ็ด เตล็ด
(2)	(3)	(5)	(5)	(5)	(5)

สำเนาใบ
เบิกพัสดุ

ตัวการทำงาน

หรือใบวิเคราะห์ค่าแรงงาน

หมายเหตุ

ใบกำกับสินค้า หรือเอกสาร

อื่นที่ได้รับอนุมัติแล้ว

เอกสารที่ทางลูกศรคือเอกสารที่มาที่ใช้ผ่านรายการ

บัตรสินค้าสำเร็จรูป

รับ	จ่าย	คงเหลือ
(7)	(8)	

ใบกำกับสินค้าที่ขาย

ซึ่งคำนวณต้นทุนแล้ว

บัตรต้นทุนงานสั่งทำ

ที่ทำสำเร็จแล้ว

สรุป

ระบบต้นทุนงานสั่งทำที่อธิบายไว้ในบทนี้ได้แสดงถึงการรวบรวมต้นทุนในอดีตเพื่อใช้ในการประเมินผลงาน และการกำหนดราคางานสั่งทำต่าง ๆ ในอนาคต การคำนวณต้นทุนงานสั่งทำต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง เพราะว่าแต่ละงานสั่งทำจะต้องมีการเก็บข้อมูลอย่างละเอียด การเลือกใช้อัตราเสหุ่ยโรงงาน หรืออัตราเสหุ่ยประจำแผนก จะขึ้นอยู่กับว่าต้นทุนที่ต้องจ่ายเพิ่มขึ้นเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ดีกว่านั้นจะทำให้การตัดสินใจเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่

จุดมุ่งหมายของการวางแผนและการควบคุมจะบรรลุได้ด้วยการสะสมต้นทุนตามแผนก ส่วนจุดมุ่งหมายของการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์จะบรรลุได้ด้วยการคิดต้นทุนเข้ากับหน่วยผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ และในการบรรลุจุดมุ่งหมายทั้งสองประการนี้ เวลาส่วนใหญ่จะถูกใช้ไปกับเอกสารที่มา และแยกประเภทย่อย มากกว่าแยกประเภททั่วไป แต่อย่างไรก็ตาม ความสัมพันธ์ระหว่างบัญชีแยกประเภททั่วไปจะทำให้มองเห็นภาพตลอดทั้งระบบ

บริษัทจำนวนมากคิดเสหุ่ยโดยใช้อัตราที่กำหนดขึ้นล่วงหน้า ผลก็คือว่าต้นทุนผลิตภัณฑ์จะประกอบด้วยต้นทุนวัตถูทางตรงที่เกิดขึ้นจริง แรงงานทางตรงที่เกิดขึ้นจริง และเสหุ่ยการผลิตที่คิดเข้างานโดยการใช้อัตราที่กำหนดล่วงหน้า ดังนั้น ต้นทุนผลิตภัณฑ์รวมนี้จึงควรจะเรียกว่า ต้นทุนปกติ มากกว่าต้นทุนจริง

โจทย์และเฉลยสำหรับศึกษาด้วยตนเอง

โจทย์ข้อที่ 1

ข้อมูลต่อไปนี้ เป็นของโรงพิมพ์พิมพ์ศิริ สำหรับปี 2528

● ซื้อวัตถุดิบและวัสดุสิ้นเปลืองเป็นเงินสด	80,000 บาท
● เบิกวัตถุดิบทางตรง	71,000
● เบิกวัสดุสิ้นเปลือง	10,000
● แรงงานทางตรงเกิดขึ้น	260,000
● แรงงานทางอ้อมเกิดขึ้น	90,000
● ค่าเสื่อมราคาอาคารและอุปกรณ์	40,000
● โสหุ่ยการผลิตอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นในแผนกต่าง ๆ	55,000
● โสหุ่ยการผลิตคิดเข้างานในอัตรา 80 เปอร์เซ็นต์ของ ต้นทุนแรงงานทางตรง	?
● ต้นทุนของสินค้าที่ผลิตสำเร็จ	542,000
● ขาย	800,000
● ต้นทุนของสินค้าที่ขาย	532,000
● สินค้าคงเหลือ ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2527 :	
คุมพัสดุ	10,000
คุมงานระหว่างทำ	6,000
คุมสินค้าสำเร็จรูป	50,000

ต้องการ

- (ก) บันทึกรายการข้างต้นในสมุดรายวันทั่วไป รวมทั้งรายการปรับปรุงโสหุ่ยการผลิตคิดเข้างานสูงไปหรือต่ำไปกับบัญชีต้นทุนสินค้าที่ขาย
- (ข) แสดงบัญชีแยกประเภทสินค้าคงเหลือทั้งหมด ต้นทุนสินค้าที่ขาย คุมโสหุ่ยการผลิต และโสหุ่ยการผลิตคิดเข้างาน

เฉลยข้อที่ 1

คุมพัสดุ	80,000	
เจ้าหน้าที่		80,000
ซื้อวัสดุและวัสดุสิ้นเปลืองเป็นเงินเชื่อ		
<hr/>		
ค่างานระหว่างทำ	71,000	
คุมพัสดุ		71,000
เบิกวัสดุทางตรง		
<hr/>		
คุมโซ่หุ่ยการผลิต	10,000	
คุมพัสดุ		10,000
เบิกวัสดุสิ้นเปลือง		
<hr/>		
ค่างานระหว่างทำ	260,000	
ค่าแรงงานค้ำจ่าย		260,000
แรงงานทางตรงเกิดขึ้น		
<hr/>		
คุมโซ่หุ่ยการผลิต	90,000	
ค่าแรงงานค้ำจ่าย		90,000
แรงงานทางอ้อมเกิดขึ้น		
<hr/>		
คุมโซ่หุ่ยการผลิต	40,000	
ค่าเสื่อมราคาสะสม-อาคารและอุปกรณ์		40,000
ค่าเสื่อมราคาสำหรับปี		
<hr/>		
คุมโซ่หุ่ยการผลิต	55,000	
บัญชีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง		55,000
โซ่หุ่ยการผลิตอื่น ๆ ที่เกิดขึ้น		
<hr/>		
ค่างานระหว่างทำ	208,000	
โซ่หุ่ยการผลิตคิดเข้างาน		208,000
โซ่หุ่ยการผลิตคิดเข้างาน		
<hr/>		

คুমสินค้าสำเร็จรูป	542,000
คุมงานระหว่างทำ	542,000
ต้นทุนของสินค้าที่ผลิตสำเร็จ	
<u>ลูกหนี้</u>	800,000
ขาย	800,000
<u>บันทึกการขาย</u>	
<u>ต้นทุนสินค้าที่ขาย</u>	532,000
คুমสินค้าสำเร็จรูป	532,000
<u>บันทึกต้นทุนของสินค้าที่ขาย</u>	
<u>ใสรุ่ยการผลิตคิดเข้างาน</u>	208,000
คุมใสรุ่ยการผลิต	195,000
ต้นทุนสินค้าที่ขาย	13,000
<u>ปิดใสรุ่ยคิดเข้างานสูงไปเข้าต้นทุนสินค้าที่ขาย</u>	

คุมพัสดุ

<u>ยอดยกมา</u>	10,000	คุมงานระหว่างทำ	71,000
<u>เจ้าหนี้</u>	80,000	คุมใสรุ่ยการผลิต	10,000
		<u>ยอดยกไป</u>	9,000
	<u>90,000</u>		<u>90,000</u>
<u>ยอดยกมา</u>	9,000		

คุมงานระหว่างทำ

<u>ยอดยกมา</u>	6,000	คุมสินค้าสำเร็จรูป	542,000
<u>คุมพัสดุ</u>	71,000	<u>ยอดยกไป</u>	3,000
<u>ค่าแรงงานค้างจ่าย</u>	260,000		
<u>ใสรุ่ยการผลิตคิดเข้างาน</u>	208,000		
	<u>545,000</u>		<u>545,000</u>
<u>ยอดยกมา</u>	3,000		

คุณสมบัติสำเร็จรูป

ยอดยกมา	50,000	ต้นทุนสินค้าที่ขาย	532,000
คูกานระหว่างทำ	542,000	ยอดยกไป	60,000
	<u>592,000</u>		<u>592,000</u>
ยอดยกมา	60,000		

ต้นทุนสินค้าที่ขาย

คุณสมบัติสำเร็จรูป	532,000	ค่าใช้จ่ายการผลิต	13,000
--------------------	---------	-------------------	--------

ค่าใช้จ่ายการผลิต

คูกผลิต	10,000	ค่าใช้จ่ายการผลิต	195,000
ค่าแรงงานค้างจ่าย	90,000		
ค่าเสื่อมราคาสะสม- อาคารและอุปกรณ์	40,000		
บัญชีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง	55,000		
	<u>195,000</u>		<u>195,000</u>

ค่าใช้จ่ายการผลิต

ค่าใช้จ่ายการผลิต	195,000	คูกานระหว่างทำ	208,000
ต้นทุนสินค้าที่ขาย	13,000		
	<u>208,000</u>		<u>208,000</u>

โจทย์ข้อที่ 2

ต่อไปนี้เป็นบัญชีแยกประเภทสำหรับเดือนมกราคม 2528 ที่ยังมีรายการไม่สมบูรณ์ของโรงงานแห่งหนึ่ง

คุมพัสดุ	
2528	
ม.ค. 1	ยอดยกมา 15,000

ค่าแรงโรงงานค้างจ่าย	
	2528
	ม.ค. 31 ยอดยกไป 3,000

คุมงานระหว่างทำ	

คุมໂສ່ຫຼ່ຍການຜືດ	
2528	
ม.ค. 1-31	57,000

คุมสินค้าสำเร็จรูป	
2528	
ม.ค. 1	ยอดยกมา 20,000

ໂສ່ຫຼ່ຍການຜືດຄິດເຂົ້າງານ	
ต้นทุนสินค้าที่ขาย	

ข้อมูลเพิ่มเติม

(1) โส่ຫຼ່ຍถูกคิดเข้างานโดยการใช้อัตราที่กำหนดขึ้นล่วงหน้า ซึ่งจะกำหนดกันในเดือน ธันวาคมของทุกปี ด้วยการพยากรณ์ໂສ່ຫຼ່ຍການຜືດประจำปีถัดไป แล้วเชื่อมโยงเข้ากับต้นทุน แรงงานทางตรงที่พยากรณ์ไว้สำหรับปีนั้น งบประมาณปี 2528 ประกอบด้วยต้นทุนแรงงาน ทางตรง 400,000 บาท และໂສ່ຫຼ່ຍການຜືດ 600,000 บาท

(2) ณ วันที่ 31 มกราคม 2528 มีงานที่ยังทำไม่สำเร็จเพียงงานเดียว คืองานเลขที่ 419 ซึ่งประกอบด้วยต้นทุนแรงงานทางตรงรวม 2,000 บาท (ชั่วโมงแรงงานทางตรง 125 ชั่วโมง) และต้นทุนวัสดุทางตรงรวม 8,000 บาท

(3) ระหว่างเดือนมกราคมเบิกวัสดุเข้าสู่การผลิตรวม 90,000 บาท

(4) ต้นทุนของงานที่ทำสำเร็จระหว่างเดือนมกราคมเท่ากับ 180,000 บาท

(5) ณ วันที่ 31 มกราคม บัตรพัสดุมียอดคงเหลือรวมทั้งสิ้น 20,000 บาท

(6) สินค้าสำเร็จรูปคงเหลือ ณ วันที่ 31 มกราคม มีจำนวน 15,000 บาท

(7) คนงานทั้งหมดในโรงงานได้รับค่าแรงในอัตราเดียวกัน ชั่วโมงแรงงานทางตรง

สำหรับเดือนมกราคมมีจำนวนรวม 2,500 ชั่วโมง ส่วนแรงงานทางอ้อมและค่าควบคุมตรวจตรา มีจำนวนรวม 10,000 บาท

- (8) ในเดือนมกราคมได้จ่ายค่าแรงโรงงานไปเป็นจำนวนรวมทั้งสิ้น 52,000 บาท
- (9) โสหุ่ยการผลิตที่เกิดขึ้นจริงทั้งหมดระหว่างเดือนมกราคมได้ผ่านบัญชีเรียบร้อยแล้ว

ต้องการ ให้คำนวณข้อมูลข้างล่างนี้ พร้อมทั้งบันทึกรายการในบัญชีแยกประเภทที่ให้มา ให้สมบูรณ์ โดยบันทึกตามหมายเลขใน “ข้อมูลเพิ่มเติม” และตามตัวอักษรใน “ข้อมูลที่ให้คำนวณ”

- (ก) วัตถุประสงค์ระหว่างเดือนมกราคม
- (ข) ต้นทุนสินค้าที่ขายระหว่างเดือนมกราคม
- (ค) ต้นทุนแรงงานทางตรงที่เกิดขึ้นระหว่างเดือนมกราคม
- (ง) โสหุ่ยการผลิตคิดเข้างานระหว่างเดือนมกราคม
- (จ) ค่าแรงโรงงานค้างจ่าย ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2527
- (ฉ) งานระหว่างทำคงเหลือ ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2527
- (ช) งานระหว่างทำคงเหลือ ณ วันที่ 31 มกราคม 2528
- (ญ) โสหุ่ยคิดเข้างานสูงไปหรือต่ำไปในเดือนมกราคม

เฉลยข้อที่ 2

- (ก) วัตถุประสงค์ซื้อ = $90,000 + 20,000 - 15,000 = 95,000$ บาท
- (ข) ต้นทุนสินค้าที่ขาย = $20,000 + 180,000 - 15,000 = 185,000$ บาท
- (ค) อัตราแรงงานทางตรง = $2,000 \div 125 = 16$ บาทต่อชั่วโมง (ดูข้อ 2)
 \therefore ต้นทุนแรงงานทางตรง = $2,500 \times 16 = 40,000$ บาท (ดูข้อ 7)
- (ง) อัตราโสหุ่ยการผลิตคิดเข้างาน = $600,000 \div 400,000 = 150\%$ ของต้นทุนแรงงานทางตรง
 \therefore โสหุ่ยการผลิตคิดเข้างาน = $150\% \times 400,000 = 60,000$ บาท
- (จ) ค่าแรงโรงงานค้างจ่าย ณ 31 ธันวาคม = $52,000 + 3,000 - 40,000 - 10,000 = 5,000$ บาท

- (ฉ) งานระหว่างทำ ณ 31 ธันวาคม = $180,000 + 13,000 - 90,000 - 40,000 - 60,000$
 = 3,000 บาท
- (ซ) งานระหว่างทำ ณ 31 มกราคม = $8,000 + 2,000 + 150\%$ ของ 2,000 = 13,000 บาท
- (ญ) โสหุ่ยการผลิตคิดเข้างานสูงไป = $60,000 - 57,000 = 3,000$ บาท

คุมพัสดุ

2528			2528		
ม.ค. 1	ยอดยกมา	15,000	ม.ค.	(3)	90,000
	(ก)	95,000*		(5)	20,000
		<u>110,000</u>			<u>110,000</u>
ก.พ. 1	(5)	20,000			

คุมงานระหว่างทำ

2528			2528		
ม.ค. 1	(ฉ)	3,000*	ม.ค.	(4)	180,000
	(3)	90,000		(2) (ซ)	13,000
	(2) (7) (ค)	40,000			
	(7) (1) (ง)	60,000			
		<u>193,000</u>			<u>193,000</u>
	(2) (ซ)	13,000			

คุมสินค้าสำเร็จรูป

2528			2528		
ม.ค. 1	ยอดยกมา	20,000	ม.ค.	(6) (ข)	185,000
	(4)	180,000		(6)	15,000
		<u>200,000</u>			<u>200,000</u>
	(6)	15,000			

ค่าแรงโรงงานค้างจ่าย

2528			2528		
ม.ค. (8)	52,000		ม.ค. 1 (จ)		5,000*
			(7)		40,000
31 ยอดยกไป	3,000				10,000
	<u>55,000</u>				<u>50,000</u>
			ก.พ. 1 ยอดยกมา		<u>3,000</u>

คุมสหุ่ยการผลิต

2528	
ม.ค. 1-31	57,000

สหุ่ยการผลิตคิดเข้างาน

	2528	
	ม.ค. (7) (1) (ง)	60,000

ต้นทุนสินค้าที่ขาย

2528	
ม.ค. (6) (ข)	185,000

*จะคำนวณได้หลังจากที่รายการอื่น ๆ ในบัญชีนั้นได้ผ่านรายการเข้ามาโดยเรียบร้อยแล้ว